

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΠΟΥΚΑΛΑΣ

Τι είναι η Ευρώπη μας

Τι είναι η Ευρώπη; Ακρως σχηματικά, η Ευρώπη, η Ευρωπαϊκή Ένωση μάλλον, είναι ένας πολιτικοοικονομικός συνεταιρισμός 28 χωρών με τις ιδρυτικές του συνθήκες και αξίες σχεδόν φαντάσματα. Αν δεν είχαν καταντήσει φαντάσματα, δεν θα συζητούσε στα σοβαρά την ένταξη στους κόλπους της μιας χώρας που η κυβέρνησή της φιμώνει εφημερίδες και πρακτορεία ειδήσεων, αναλαμβάνοντας η ίδια την κηδεμονία τους, για να εξασφαλίσει την... αντικειμενικότητά τους. Και μόνο αυτό θα αρκούσε για να δώσει κύρος στην άρνησή της. Δεν θα χρειαζόταν δηλαδή να καταγγείλουν οι ηγέτες της την κατοχή του 40% μιας χώρας-μέλους της Ε.Ε. από την υποψήφια προς ένταξη, την Τουρκία, ούτε την καταδυνάστευση των Κούρδων στο εσωτερικό της ή την

τυχοδιωκτική εμπλοκή της στο Συριακό, η οποία συνδημιουργεί προσφυγικά ρεύματα. «Ανάγκη και θεοί πείθονται»; Αν η απρονοσία, η ατομία και ο εσωτερικός σου διαχασμός έστρωσαν τον δρόμο στην Ανάγκη, τότε ναι.

Τι άλλο είναι η Ευρώπη; Είναι κομμάτι μιας ηπείρου που μάτωσε βαρύτατα και ντροπιάστηκε εσαεί από τον φασισμό και τον ναζισμό, και τώρα βλέπει φασιστικά και ναζιστικά κόμματα να εκμεταλλεύονται την ακροδεξιά ατζέντα που βλακωδώς προωθούν και σοσιαλδημοκράτες πολιτικοί και να κατατούν γερό μερίδιο στα κοινοβούλια. Τελευταία προσθήκη στη «μαύρη διεθνή» της Χρυσής Αυγής, των λεπενικών, των «Καθαρών Φινλανδών», του γερμανικού PEGIDA, αλλά και του ναζιστικού Δεξιού Τομέα (η συμμετοχή του

οποίου στην ουκρανική κυβέρνηση έγινε εφιαλτικά εύκολα αποδεκτή από την Ε.Ε.), είναι το 8% που απέσπασε το ναζιστικό κόμμα «Η Σλοβακία μας», του ρατσιστή-αντισημίτη-εξολοθρευτή των Ρομά Μάριαν Κότλεμπα.

Το κόμμα του σταμπαρισμένου νεοναζι υστέρησε κατά μισή μόλις μονάδα του ακροδεξιού «Εθνικού Κόμματος της Σλοβακίας», που επανέκαμψε στη Βουλή, με νομιμοποιημένες πλέον τις απόψεις του από τη ρητορική και την πρακτική του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος και του ηγέτη του, του Ρόμπερτ Φίτσο. Είναι αυτός που κήρυξε προεκλογικά ότι πρέπει να θυσιάσει η Ελλάδα για να σωθεί η Σένγκεν και επιπλέον ότι η χώρα του δεν θα δεχτεί κανέναν μουσουλμάνο, κι ας τον τσακίζουν δέκα προσφυγίες.

«Ντροπή της Σλοβακίας» χαρακτηρίζουν τώρα την είσοδο των ναζιστών στη Βουλή οι σοσιαλδημοκράτες της χώρας κι άλλοι στην ευρύτερη Ευρώπη. Αν όμως θρηνολογείς διαρκώς για τον επικείμενο «εξισλαμισμό» της χώρας σου και της Ευρώπης εν γένει· αν ανέχεσαι για χρόνια τη δαιμονοποίηση και το άγριο κυνηγιό των Ρομά· αν το πολιτικό σου ρολόι έχει κολλήσει στον πρωτόγονο αντισημιτισμό, κι αν την Ευρώπη την αντιμετωπίζεις ομορτωριστικά, προς άμελη των κονδυλίων της, δίχως αποδοχή της ευθύνης σου, το αποτέλεσμα είναι προδιαγεγραμμένο: τις ψήφους του σοβινισμού θα τις συγκεντρώσουν οι πούροι, οι καθαροί, οι αυθεντικοί. Ακραίοι; Ακρότατοι. Αλλά τις «ιδέες» τους τις έφερε στο κέντρο ο κατεστημένος πολιτικαντισμός.

ΑΥΓΗ

Έμαθε τίποτα η Ευρώπη;

Τελικά το ξεμπλοκάρισμα των διαπραγματεύσεων Αθήνας - Θεσμών ώστε να ολοκληρωθεί εγκαίρως η πολυθύλητη αξιολόγηση, είναι γεγονός. Από σήμερα το μεσημέρι οι εκπρόσωποι του κουαρτέτου ξεκινούν τις συνομιλίες αρχίζοντας τη συζήτηση με τον υπουργό Οικονομικών Ευκλείδη Τσακαλώτο. Υποθέτουμε ότι αυτή τη φορά έχουν προσδιοριστεί και συμφωνηθεί οι στόχοι, ώστε ο κόπος να αφορά τις μεθόδους και τα μέσα επιτυχούς ολοκλήρωσής τους. Επίσης υποθέτουμε ότι το ΔΝΤ έχει βάλει νερό στο κρασί του, καθώς έχουν ουσιαστικά ξεκινήσει οι διεργασίες και για τη ρύθμιση και του χρέους, ώστε αυτό να γίνει τελικά βιώσιμο, δηλαδή διαχειρίσιμο. Είναι ιδιαίτερης σημασίας, αυτήν την κρίσιμη στιγμή που η χώρα δοκιμάζεται σε δύο ταμπλό, να κλείσουν τα θέματα της οικονομίας το ταχύτερο δυνατόν, ώστε να μην προκληθούν πάλι αναταραχές στον χρηματοπιστωτικό τομέα. Επιτέλους, η χώρα έχει ανάγκη από σταθερούς κανόνες και από ασφαλές οικονομικό περιβάλλον, όπου όλες οι παραγωγικές δυνάμεις θα ξέρουν τι πρέπει να κάνουν για να πάνε μπροστά. Το πείραμα κράτησε πολύ και δεν πάει παρακάτω. Δεν ήταν η Ελλάδα ούτε Ιρλανδία, ούτε Πορτογαλία, ούτε Κύπρος, χώρες που ολοκληρώνουν τις περιόδους των μνημονιακών υποχρεώσεων. Και δεν ήταν, διότι στις άλλες τρεις χώρες, και ιδιαιτέρως στην Ιρλανδία και την Κύπρο, το πρόβλημα ήταν αποκλειστικά η τραπεζική φούσκα. Στη δική μας περίπτωση, όταν οι με-

γάλες ευρωπαϊκές δυνάμεις με την επιβολή των θέσεων του γερμανικού ιερατείου μας έβαλαν στη μέγγενη, το πρόβλημα ήταν το έλλειμμα και το χρέος. Η τραπεζική κατάρρευση που ακολούθησε -και χρειάστηκε η ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών- ήταν ουσιαστικά αποτέλεσμα της τερατώδους ύφεσης και μάλιστα όχι εν αγνοία, αλλά με επιλογή, για να σωθούν οι μεγάλες ευρωπαϊκές τράπεζες που ήταν εκτεθειμένες σε ελληνικούς τίτλους. Έτσι ο ιδιωτικός δανεισμός έγινε κόκκινος.

Ευελπιστούμε ότι η αναστάτωση που προκάλεσε και συνεχίζει να προκαλεί το προσφυγικό ζήτημα, που πριν ήταν μεταναστευτικό (και τίποτα δεν αποκλείει ότι θα ξαναγίνει), έχει προκαλέσει τα απαραίτητα σοκ στα ευρωπαϊκά πολιτικά κέντρα για να κλείσουν τις επικίνδυνες εκκρεμότητες με την Ελλάδα. Η Ε.Ε. δεν απέκτησε ποτέ την πολιτική ισχύ που της αναλογεί, συρόμενη από τα αμερικανικά σχέδια τόσο στις πολεμικές επιχειρήσεις στη Μέση Ανατολή όσο και στον οικονομικό αποκλεισμό που επιχειρήσει κατά της Ρωσίας. Έως πότε όμως θα δέχεται να πληρώνει το κόστος των ανταγωνισμών των άλλων μεγάλων παγκόσμιων παικτών, αρνούμενη -επιπλέον- να κλείνει με αποτελεσματικό τρόπο τις εσωτερικές της πληγές, πλήττοντας μέλη της Ένωσης για εθνικού χαρακτήρα ανταγωνισμούς; Αν λοιπόν σωστά ερμηνεύουμε τις οικονομικές, κοινωνικές και διεθνείς εξελίξεις με επίκεντρο την Ευρώπη, μπορούμε να αισιοδοξούμε ότι πλησιάζει στο τέλος του το ελληνικό πείραμα.

Τάσος Παππάς

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Εμπρός στον δρόμο που χάραξε η Κύπρος

«Η Κύπρος βγήκε από το μνημόνιο γιατί εφάρμοσε το πρόγραμμα με συνέπεια». Αυτό δήλωσε ο πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, Κυριάκος Μητσοτάκης. Είπε με άλλα λόγια όσα υποστηρίζουν εδώ και χρόνια οι αρχιτέκτονες της λιτότητας, ο Σόιμπλε και οι λοιποί συγγενείς, ότι δηλαδή η συνταγή είναι σωστή, αλλά κολλάει το πράγμα στην εφαρμογή.

Να ξεχάσουμε την ομολογία του ΔΝΤ για τον λανθασμένο πολλαπλασιαστή, αλλά και τις τελευταίες δηλώσεις του εκπροσώπου του ότι το Ταμείο είχε εκφράσει από την αρχή τις ισχυρές επιφυλάξεις του για τους δημοσιονομικούς στόχους του προγράμματος.

Να ξεχάσουμε και τη φράση του Γιούνκερ στον Ρέντσι «η λιτότητα είναι βλακώδης επιλογή». Να ξεχάσουμε ακόμη και τις αναλύσεις σπουδαίων οικονομολόγων, οι οποίοι κάθε άλλο παρά αντικαπιταλιστές είναι (Κρούγκμαν, Στίγκλιτς, Πικετί), που αποδόμησαν τον πυρήνα των προγραμμάτων. Να ξεχάσουμε, τέλος, και την αντιμνημονιακή περίοδο της Νέας Δημοκρατίας με τα τρία Ζάπεια.

Σύμφωνοι, να τα ξεχάσουμε όλα αυτά γιατί δεν έχει νόημα να τα θυμίζουμε σ' έναν ηγέτη ο οποίος με συνέπεια (πρέπει να του το αναγνωρίσουμε) υπερασπίστηκε τα μνημόνια (εκτός από το τρίτο, αν και το ψήφισε), πιστεύοντας ότι αυτά θα οδηγήσουν τη χώρα στον ενάρετο κύκλο.

Δεν μπορούμε όμως να μην αναφέρουμε την έκθεση του ΣΕΒ (δεν πρόκειται για σύναξη επικίνδυνων κομμουνιστών), σύμφωνα με την οποία «η ανεργία στην Ελλάδα διαμορφώνεται σήμερα σε επίπεδα υψηλότερα απ' ό,τι στην Αμερική την περίοδο της παγκόσμιας οικονομικής ύφεσης που ξεκίνησε το 1929». Τέτοια επιτυχία!

Δεν μπορούμε επίσης να μην επιστημονούμε την ανατριχιαστική δήλωση ενός άλλου εκπροσώπου του συστήματος, του επί δέκα χρόνια κεντρικού τραπεζίτη της Βρετανίας, του Μέρβιν Κινγκ: «Ποτέ δεν φανταζόμουν ότι θα είχαμε πάλι σε μια βιομηχανοποιημένη χώρα ύφεση μεγαλύτερη απ' αυτήν που βίωσαν οι ΗΠΑ τη δεκαετία του 1930. Είναι φοβερό και συνέβη σχεδόν σαν μια εσκεμμένη πολιτική ενέργεια».

Εσκεμμένη πολιτική ενέργεια; Βαριά κατηγορία. Αν την εκστόμιζε κάποιος Έλληνας αριστερός, θα του την έπεφταν αμέσως οι «δεν σπώνω μύγα στο σπαθί μου για την Ευρώπη» και θα τον κατηγορούσαν για ωμό λαϊκισμό, αντιδραστικό ευρωσκεπτικισμό, χυδαίο αριστερισμό και βεβαίως για εθνικομπολσεβικισμό (το νέο φρούτο που ευδοκίμει στον κήπο των τζιχαντιστών της αγοράς).